

1883-03-03

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

J.S. omtaler arbejdet med billederne "Gående Italienerinder med kurve med grøntsager på hovedet, fra Ponte Angelo." og "Via Flaminia set fra Ponte Molle", 1883, Hirshsprungske Samling.

Afsendersted:

Rom

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Johannes Forchhammer

Ludwig Kabell

Thomas Laub

Viggo Pedersen

Eilif Petersen

Theodor Philipsen

Christian Skredsvig

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Mappe 16 nr. 34

DOKUMENTINDHOLD

J.S. beskriver arbejdet med to billeder: "Gående Italienerinder med kurve med grøntsager på hovedet, fra Ponte Angelo." og "Via Flaminia set fra Ponte Molle". Der er en række kunstnere på studietur i Rom, som J.S. omgås. Heriblandt Thomas Laub, Eilif Petersen og Theodor Philipsen.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 34

Roma 3 Marts 1883

Kjære Faster!

Bare Du dog snart vilde skrive til mig, ikke alene for min skyld, fordi jeg gjerne vil höre fra Dig, men også fordi at så kan jeg meget bedre skrive til Dig, når jeg har noget at svare på, når vi ikke bytter breve lidt jævnligt, bliver brevene ikke det de skulde blive; nå det er den gamle historie, og der er ikke noget at gjøre derved, Du kan ikke mere end Du kan, men det gjør Du også, og så ser vi at få det bedste ud af det. – I dag, eller rettere i nat har det snet i Rom, det er förste gang medens jeg har været her; blæsten hyler og går til marv og ben, stövet står helt opover de höje huse, det er ganske vist, for jeg har atelier i et meget höjt hus, og i disse dage har jeg siddet og malet endda helt oppe på taget, men jeg har måttet trække mig tilbage på grund af stöv, kulde og blæst. Du kan måske ikke begribe hvad jeg maler der oppe, jo ser Du, jeg maler et par piger med gröntkurve på hovedet i strålende solskin, baggrunden tager jeg studier til nede ●2● ved Engelsbroen. Det er mit formiddagsmotiv, om eftermiddagen vil jeg male et motiv fra Via Flaminia, jeg vil sidde lige ved Ponte Molle og se ind mod byen. Forleden tegnede jeg derude men det stövede rigtignok sådan at jeg ved ikke hvordan det vil gå. Det onde vejr vi har i disse dage er ellers kommet helt uventet, för havde vi det varmeste solskin, firbenene har smuttet om benene på os, ja forleden da Pedersen var ude spillede giftslangerne, (nogle små sorte uhyre) skam nok så lystigt. Men det er vel bare en overgang, styg nok, vel ser bjærgene dejlige ud med sne på og hyllede i uvejrs skyer, om det kan kaldes så, for det er mere lyse, vilde tåger end formede skyer, men hu hvor det er koldt. I den senere tid har det gået ordentlig lös med små og store campagnature, og det gjør det da endnu, og vel mere og mere, og fristelsen til at tage med er stor, men jeg bliver ödelagt af den megen nydelse, det gjør dog godt at arbejde igen. Her er forskellige hold, som gjør campagnature, og jeg har været med de fleste. Her er Rektor Forchammer og hans hold, Buscks ●3● og deres hold,

Zahrtmann og hans hold og de gjør hver for sig eller tilsammen og sammen med löse som jeg, de herligste ture. Det er egentlig en underlig verden hernede, man snakker meget om hinanden, nå det kan vel ikke være andet, hvor så forskelligartede mennesker kommer sammen og især hvor

der er så morsomme størrelser som her. Du skal slippe for at høre på bagtalelser, men hvad godt der kan siges vil Du vel nok høre. Vi er for resten ikke så slemme, for vi er såmænd rare alle sammen, næsten. (Her er for resten endnu flere hold en jeg har nævnet). De bedste her nede er Forchammers, Fruen er prægtig, udmærket, så er Fröken Horneman meget livlig og elskværdig og nem at snakke med, hendes fader er for gammel for mig, så kan jeg godt lide musikeren Laub, og så er her jo en hoben kunstnere hvoraf enkelte udmærkede. Hasselris er nok meget uendelig når han disputere, men hjertensgod, Zahrtman holder jeg mere og mere af hvorved jeg tydeligere og tydeligere ser, at vi aligevel ikke kan være så enige om alting som jeg havde troet. Viggo og Skredsvig er jo mine gamle venner. Eilif Petersen er, som Zahrtmann •4• siger, elegant, det vil sige at han omtrent er i besiddelse af alle dyder og ingen byder [byrder]. Så er der Phillipsen, jo at han er 41 år et er en skam löierligt, for ikke alene han er, men andre bliver barn i hans selskab, han er brilliant, han ligner for resten Kabell i enkelte ting, han kan vist kun være glad. Se her har du de vigtigste af dem jeg omgås, naturligvis ser jeg kunstnerne tiere end de andre, men jeg har heller aldrig levet så meget mellem kamerater som her. Det er sandt, ser Du Niels, vil Du så hilse ham fra Schödts Jensen, han er her, og vil Du bede Niels snarest skrive udenpå vedlagte brev til Rosenberg, han bor måske endnu i Frederiksborg gadens forlængelse, men jeg ved det ikke, og nummeret har jeg i hvert tilfælde glemt. Er Niels rejst kommer jeg til at bede Dig slå adressen op i vejviseren, skrive udenpå og expedere det. Nu får Du nøjes med dette tarvelige brev, bare jeg dog kunde komme over at skrive til Fru Höjen. Hils nu alle og lev vel, Din hengivne

Joakim Skovgaard

Brevet til Rosenberg er svar på en lille bestilling jeg har fået.

Roma 3 Mars 1883.

Lyære Fæster!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 34

Dere Du dog snart vilde skrive til mig,
ikke alene for min skyld, fordi jeg gerne vil
høre fra Dig, men også fordi at så kan jeg
meget bedre skrive til Dig, når jeg har noget
at være på, når vi ikke bytter brev lidt jævnligt,
bliver brevene ikke det de skulde blive, nå det
er den gamle historie, og der er ikke noget at
gjøre derved, Du kan ikke mere end du kan,
men det gør Du også, og så ser vi at så det
bedste ud af det. — I dag, eller rettere i nat har
det snet i Rom, det er første gang medens
jeg har været her, Plæsten hylér og går til
marv og ben, støvet står helt op over de høje
huse, det er ganske vist, for jeg har været i et
meget højt hus, og disse dage har jeg været og
målet endda helt oppe på taget, men jeg har
måttet trække mig tilbage på grund af støv
kulde og plæste. Du kan måske ikke begribe hvad
jeg maler der oppe, jo ser du, jeg maler et par
piger med grøntkrave på hovedet i strålende
solskin, baggrunden tager jeg studier til inde

ved Engelsbrøen. Det er mit formiddagsmotiv,
om eftermiddagen vil jeg male et motiv fra Via
Flaminia, jeg vil sidde lige ved Ponte Mole og se
ind mod byen. Forleden tegnede jeg derude men
det stode rigtig nok sådan ^{at} jeg ved ikke hvordan
det vil gå. Det onde vejr vi har i disse dage
er ellers kommet helt uventet, for havde vi det
varmeste solskin, firbenene har smuttet om
benene på os, ja forleden da Pedersten var
ude spillede giftslangerne, (noget små sorte
uhyre) skam nok en lysterig. Men dette er vel
bare en overgang, styg nok, vel ser bjærgene
dejlige ud med sne på og byllende i urejrs
skyer, om det kan kaldes så, for det er mere
lyse, vilde tager end fornede skyer, men nu
hvor det er koldt. I den senere tid har det gået
ordentlig løs med små og store campagne ture,
og det gjør det da endnu, og vel mere og mere,
og forståelsen af at tage med er stor, men jeg bliver
delagt af den megen nydelse, og det gjør dog godt
at arbejde igen. Her er forskellige hold, som
gjør campagne ture, og jeg har været med de fleste.
Her er Rektor Forchhammer og hans hold, Buecks

og deres hold, Taktmænd og hans hold og de gjør
hos for sig eller tilværelsen og sammen med lidt
som jeg, de herligste Trol. Det er egentlig en underlig
verden her inde, man snakker meget om hinanden,
må det kan vel ikke være andet, hvor så forskellig-
artede mennesker kommer sammen og især
hvor der er så mange store mennesker som her.
Du skal nu slippe for at høre på bagtalelser,
men hvad godt der kan siges vil du vel nok
høre. Vi er for resten ikke så hjemme, for vi
er såmænd bare alle sammen, næsten. (Her er
for resten endnu flere hold en jeg har nævnt). De bedste
her inde er Forckhammers, Fruen er prægtig, udmærket,
så er Frøken Komman meget livlig og elskværdig og
nem at snakke med, hendes fader er for gammel for
mig, så kan jeg godt lide musikeren Laub, og så
er her jo en hel del kunstnere hvoraf enkelte udmærkede.
Hasselvis er nok meget uendelig når han
disputere, men ligeså god, Taktmænd holder
sig mere og mere af hvorvel jeg tydeligere og tydeligere
ser, at vi aligevel ikke kan være så enige om altting
som jeg havde troet. Viggo og Skredsvig er jo mine
gamle venner. Eilif Petersen er, som Taktmænd

siger, elegant, det vil sige at han omtrunt er
i besiddelse af alle dyder og ingen lyder. Så
er der Phillipsen, ja at han er 41 år det er skam
lojerligt, for ikke alene han er, men andre bliver
børn i hans selskab, han er brilliant, han
ligner for sexten. Hæll i enkelte ting, han kan
vist kun være glad. De her har du de vigtigste
af dem jeg angæves, naturligvis er jeg kunstnerne
tiere end de andre, men jeg har heller aldrig
brevet sig meget mellem kammerater som her.
Det er sandt, der du vil, vil du se hils ham
fra Schiøtts Jorden, her er her, og vil du bede
Niels snarest skrive udenpå vedlagte brev
til Rosenberg, han bor måske endnu i Frederiksborg
gades forlængelse, men jeg ved det ikke, og nærmest
har jeg i hvert tilfælde glemt. Er Niels rejst kommer
jeg til at bede dig slå adressen op i vejviseren,
skriv udenpå og expedier det. Nu får du
nøjes med dette tarvelige brev, bare jeg dog
kunde komme over at skrive til Fru Høgen.
Til nu alle og lev vel, Din hengivne
Joakims Skovgaard.
Brevet til Rosenberg er nu på en lille bestilling jeg har
fået.